

[Handelsministeren.]

saamænd i Handelsministeriet mange Ansøgninger af forskellig Art skrevet paa meget primitiv Vis, selv om noget andet er foreskrevet, men jeg kender ikke fra Handelsministeriet noget Eksempel paa, at dette har været afgørende med Hensyn til Behandlingen af selve Sagen, og det vil heller ikke ske i dette Tilfælde.

Johannes Jensen: Jeg takker den højtærede Handelsminister for de velvillige Udtalelser angaaende Ansøgningsfristen. Den højtærede Minister benyttede imidlertid et Ord, nemlig Ordet „vi“, idet Ministeren sagde: selv om vi ikke har Ansøgningerne inde til den fastsatte Tid, saa kan der være Tale om at gøre Undtagelser. Men jeg maa dog forstaa Lovforslaget saaledes, at den paagældende Ansøger blot skal have skrevet til Udvalget inden den 1. Januar; naar Ansøgeren har opfyldt Bestemmelsen om denne Tidsfrist, den 1. Januar; maa Byraadene, Handelsforeningerne og Haandværkerforeningerne kunne benytte Januar Maaned til at behandle Sagen, saa at den eventuelt først kommer til Behandling i Handelsministeriet fra 1. Februar. Jeg vil gerne have dette bekræftet af den højtærede Handelsminister.

Handelsministeren (Hauge): Ja, det er klart, at naar vedkommende har indgivet sin Ansøgning inden den 1. Januar til de Myndigheder, der skal foretage Undersøgelsen, saa har han gjort sin Skyldighed, og saa kan en saadan Ansøgning ikke holdes tilbage. I denne Forbindelse maa jeg maa- ske opfordre Kommunalbestyrelserne og de respektive Organisationer til at være lidt hastige i Vendingen med at paatægge Ansøgningerne, saa at de ikke ligger inde med dem i Maaneder, inden vi faar dem, hvilket kan komme de paagældende Ansøgere til Skade. Der maa dog være en vis Tidsfrist med Hensyn til Modtagelsen af de sidste Ansøgninger. Men jeg formoder, at Kommunalbestyrelserne vil være opmærksomme paa Forholdet og sørge for, at ingen Ansøgning bliver liggende upaaaagtet og som Følge deraf kommer ind paa et Tidspunkt, da det hele er afgjort.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Tingets Samtykke udkræves, for at den følgende Sag kan behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 23).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta. Dette Lovforslag blev, praktisk talt uforandret i Forhold til den gældende Lov, forelagt det høje Folketing, men Folketinget har under Behandlingen ændret Lovforslaget noget, og jeg skal kort gøre Rede for, hvilke Ændringer af Betydning der er foretaget under Behandlingen i Folketinget.

Medens de to første Paragraffer i Lovforslaget er uændrede, blev der stillet og vedtaget forskellige Ændringsforslag til § 3. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at der til § 3, 1ste Stykke, er føjet et nyt Punktum, der lyder saaledes:

„Ligeledes bør i størst mulig Udstrækning Hensyn tages til Fremme af Vareudveksling mellem Danmark og Udlandet, ogsaa naar denne er formidlet ved privat Initiativ.“

Det er dette sidste, Vægten ligger paa, at i det Tilfælde, private Forretningsfolk her i Landet kan medvirke til, at en Vareudveksling med et andet Land kan finde Sted; bør man understøtte det private Initiativ i saa Henseende, noget, vi for øvrigt ogsaa hidtil har gjort, men nu slaas det altsaa udtrykkelig fast i Loven. En større Vareudveksling har ikke hidtil kunnet finde Sted, men det er